# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XLVIII. — Wydany i rozesłany dnia 31 lipca 1873.

## 131.

## Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 21 lipca 1873,

**tyczące się nowego statutu dla komisyi centralnej do badania i zachowywania zabytków sztuki i pomników historycznych.**

Jego ces. i król. apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 18 lipca 1873 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujący statut dla ces. król. komisyi centralnej do badania i zachowywania zabytków sztuki i pomników historycznych w Wiedniu.

**Stremayr** r. w.

# Statut

dla

## komisyi centralnej do badania i zachowywania zabytków sztuki i pomników historycznych.

§. 1.

Przeznaczeniem komisyi centralnej do badania i zachowywania zabytków sztuki i pomników historycznych jest pobudzać do coraz większego udziału w badaniu i zachowywaniu zabytków sztuki i pomników historycznych, ożywiać i popierać na tem polu działalność towarzystw naukowych i mężów, oddających się temu powołaniu w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych, obznajmiać ogół z pamiątkami pozostałemi po naszych przodkach i poszczególnych plemionach i chronić takowe dla ich chwały od zniszczenia i zatraty.

§. 2.

Komisya centralna podlega ministrowi wyznań i oświecenia.

§. 3.

Działalność komisyi centralnej obejmuje następujące przedmioty:

I. Przedmioty z czasów przedhistorycznych i sztuki starożytnej (monumenta, narzędzia itd.).

II. Przedmioty architektury, plastyki, malarstwa i sztuk rysunkowych (kościelne i świeckie z wieków średnich i nowszych czasów aż do końca 18 stulecia).

III. Pomniki historyczne wszelkiego rodzaju od najdawniejszych czasów do końca 18 stulecia.

Podług tego działalność komisyi centralnej rozpada się na tyleż sekcyi.

§. 4.

Komisya centralna składa się z prezesa i 12 do 15 członków należących do poszczególnych sekcyi.

§. 5.

Każda sekcya komisyi centralnej traktuje przekazane jej sprawy samodzielnie. Jeżeli idzie o przedmioty, odnoszące się do więcej sekcyi lub dotyczące spraw ogólnych, członkowie zbierają się na wezwanie prezesa na posiedzenie wspólne. Każda sekcya ma prawo wzmocnić się w przypadkach szczególnych na wniosek prezesa lub jednego z członków ludźmi zawodu z głosem doradczym. Uskuteczniony wybór potwierdza prezes.

§. 6.

Na członków komisyi centralnej do poszczególnych sekcyi powoływani będą mężowie, których czynności na polu sztuk pięknych, archeologii lub badań historycznych są uznane.

Mianuje ich na przedstawienie prezesa minister oświecenia na lat pięć, po upływie tego czasu mogą być znowu zamianowani. Sprawujący ten urząd honorowy nie pobierają za to żadnej płacy.

§. 7.

Prezesa mianuje cesarz na przedstawienie ministra oświecenia.

Prezes przewodniczy na wszystkich posiedzeniach.

Jeżeli jest nieobecnym, zastępuje go ten członek którego on sam wyznaczy.

Prezes w razie równości głosów rozstrzyga. On przesyła wnioski komisyi z przydaniem własnego zdania do ministra, który znowu zawiadamia go o wydanych w tej mierze rozporządzeniach.

§. 8.

Ściślejszy zakres działania sekcyi, jakoteż załatwienie czynności na posiedzeniach wspólnych i sekcyjnych regulują zatwierdzone przez ministra szczegółowe instrukcye i porządek czynności.

§. 9.

Najważniejszymi pomocnikami komisyi centralnej do zabytków sztuki i pomników historycznych są „konserwatorowie“; mają oni strzedz celów komisyi w okręgu im powierzonym i takowe popierać. Podług rodzaju swoich badań i powołania będą mianowani albo do wszystkich, albo do poszczególnych sekcyi.

Podobnież zakres ich działania może się rozciągać albo na jeden okrąg, albo na kilka okręgów, lub też na rozmaite kraje koronne.

Przy mianowaniu konserwatorów należy mieć na względzie, ażeby we wszystkich tzech sekcyach komisyi centralnej cały obszar królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych miał ile możności swoich przedstawicieli. Konserwatorów mianuje minister oświecenia na przedstawienie komisyi centralnej i na przeciąg lat pięciu.

§. 10.

Sekcye znoszą się z odpowiedniemi konserwatorami tylko za pośrednictwem komisyi centralnej.

§. 11.

Komisya winna wejść w stosunki ze wszystkiemi lokalnemi lub krajowemi towarzystwami do podobnych i pokrewnych celów i popierać zakładanie nowych towarzystw tego rodzaju wszędzie, gdzie to okazuje się pożądanem.

Z towarzystwami i osobami prywatnemi komisya znosi się za pośrednictwem konserwatorów, którzy w ogóle winni działać w obustronnym interesie jako pośrednicy pomiędzy niemi a komisyą centralną

§. 12.

W miarę przybywania materyału i rozszerzania się stosunków komisya może mianować „korespondentami“ osoby, które zjednały sobie sławę gruntownemi wiadomościami i naukowemi usiłowaniami we względzie zabytków sztuki i pomników historycznych.

§. 13.

Do szczególnych celów działalności swojej komisya może wysyłać z poleceniami zdatne do tego osoby ze swego grona lub obce ile razy tego potrzeba czy to dla objęcia przedmiotu czyli też dla wydania sądu naukowego.

§. 14.

Z końcem każdego roku komisya centralna przedstawia ministerstwu oświecenia ogólne sprawozdanie ze swojej działalności, które będzie wydrukowane. Nadto ogłasza w dowolnej kolei rozprawy naukowe tyczące się jej zakresu działania.

§. 15.

C. k. władze są obowiązane wspierać działalność komisyi centralnej i jej członków tak na szczegółowe żądanie jakoteż bez wezwania, zwłaszcza stósownemi doniesieniami, gdyby się w swoim zakresie działania dowiedziały o istnieniu jakiego zabytku sztuki lub pomnika historycznego.

§. 16.

Komisya centralna winna przysposabiać i przedstawiać to wszystko, co jest potrzebne na polu prawodawstwa państwa, ażeby komisya mogła czynić zadosyć swojemu zadaniu.

# 132.

## Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27 lipca 1873,

**o zakazie przywozu szmat z Włoch przez granicę lądową.**

Z powodu grożącego niebezpieczeństwa przeniesienia cholery zabrania się w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu przywozu szmat z Włoch przez granicę lądową na czas nieoznaczony.

Odpowiednie urzędy cłowe zostały już zawiadomione o tym zakazie, z powodu nagłości, telegrafem.

**Pretis** r. w.

# 133.

## Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27 lipca 1873,

**o ustanowieniu ekspozytury urzędu cłowego głównego w Riece w dworcu kolei z St. Peter do Rieki.**

Stosownie do doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu w dworcu kolei St. Peter-Rieka w Riece ustanowiona została i od dnia 24 czerwca 1873 rozpoczęła czynności urzędowe ekspozytura urzędu cłowego głównego riekskiego upoważniona tymczasowo do pobierania cła od rzeczy pasażerów, tudzież do postępowania w drodze opowiedzenia przy przywozie, wywozie i przewozie, przepisem z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) oznaczonego.

**Pretis** r. w.